

Griffie Nr.:

CORRECTIONELE RECHTBANK TE LEUVEN

Parket Not.:

Openbare terechtzitting van: 27 juli 2005

66.97.266-02

In de zaak van het Openbaar Ministerie en van:

DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR, van wie het kantoor gevestigd is te

Vrijwillig tussenkomende partij, hebbende als raadsman mr.

advocaat te

TEGEN:

1.

geboren

wonende te

2.

geboren te

wonende te

beiden hebbende als raadsman mr.

advocaat te

De eerste en de tweede, als dader of mededader,

Beklaagd te :

op het goed gelegen te

eigendom van

een koop-verkoopakte, verleden op 30 juli 1996, door notaris
te

gekadastreerd

eigenaars krachtens

met standplaats

A. van 30 juli 1996 tot 30 april 2000,

een vakantieverblijf met berging en een caravan die, in overtreding van art. 44-64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, en de artikelen 42 en 66 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar door de art. 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, werden opgericht, te hebben in stand gehouden.

B. sedert 1 mei 2000 tot en met 9 april 2003

in overtreding van de artikelen 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn of schorsing van de vergunning, namelijk door het vakantieverblijf met berging en een caravan die, zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, werden opgericht, te hebben in stand gehouden.

Gezien de stukken van het onderzoek;
Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;
Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging;
De Rechtbank beslissende op tegenspraak;

Gelet op het verzoekschrift in vrijwillige tussenkomst -conclusies van het Vlaams Gewest in datum van 29 juni 2005;

Overwegende dat beklaagde bij akte van 30 juli 1996 verleden door notaris aankochten: een vakantieverblijf met tuin gelegen van
dat deze akte geen speciale gegevens nopens de eventuele al of niet vergunde toestand van het gebouw inhoudt;

Dat uit de voorgelegde stukken verder blijkt dat in zitting van 4 augustus 1969 het College van burgemeester en schepenen besliste aan een bouwvergunning te verlenen.

Dat beklaagden geen weet hebben wanneer kwestige constructie werd opgericht en dat zij het goed volledig te goeder trouw hebben aangekocht en onwetend waren dat het gebouw als dusdanig al of niet was vergund.

Overwegende dat de rechtsvoorganger van verweerders een bouwtoelating vroeg en ook kwam van de gemeente; dat hij niet verantwoordelijk kan worden gesteld voor een eventuele nietigheid van deze beslissing wegens administratieve fouten (bv. het ontbreken van bepaalde stukken);
dat hij volledig te goeder trouw een gebouw optrok.

dat artikel 64 wet op Stedenbouw vereist dat een strafbaar gesteld feit met opzet dient te gebeuren, hetgeen veronderstelt dat de dader doelbewust handelde in strijd met de wet; terzake is alleszins niet bewezen dat de rechtsvoorganger bewust de wet heeft overschreden met het oog het behalen van een bepaald resultaat, doch volledig te goeder trouw handelde.

Dat ook beklaagden terzake volledig ter goeder trouw hebben aangekocht.

dat artikel 146, 1° DRO van 18 mei 1999 enkel strafbaar stelt de bij de artikel 99, 1° opgerichte gebouwen, hetzij zonder voorafgaandelijke vergunning, in stand gehouden.

Dat het terzake gaat om een gebouw dat echter is gelegen in een ruimtelijk kwetsbare zone en de laatste evolutie in de rechtspraak - ook na de recentere arresten zowel van de Raad van State als van het Hof van Cassatie - de instandhouding aldaar strafbaar stelt;

dat gelet op de omstandigheden terzake een opschorting van de uitspraak als sanctie kan volstaan.

Overwegende voor wat de herstellvorderingbetreft artikel 149 DRO zoals gewijzigd op 4 juni 2003 uitdrukkelijk heeft gesteld dat een herstellvordering KAN worden opgelegd doch de rechtbank ook het recht heeft een andere scantie bijvoorbeeld het opleggen van een meerwaarde, te overwegen;

dat echter het principe van meerwaarde niet kan worden aangewend indien...

3° het misdrijf een zwaarwichtige en onherstelbare inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg;

dat de kwetsbare gebieden ontegensprekelijk onder deze uitzondering dienen gerangschikt; dat derhalve terzake enkel een herstellvordering kan worden opgelegd;

Overwegende dat - volgens de laatste evolutie- het manifest de bedoeling is voor het nijpende probleem van de niet-vergunde week-end verblijven een uitdovingsbeleid te volgen;

dat de laatste wijziging van artikel 149 de rechtbank volledige vrijheid geeft om de termijn te koppelen aan hetzij een eventuele eigendomsoverdracht hetzij het overlijden van de beide huidige eigenaars;

dat het dan ook behoort in deze zin te beslissen.

OM DEZE REDENEN en met toepassing van de artikelen;

-3-5-6 wet 29 juni 1964, ge. door de wet van 22.3.1999;

- 64-65 wet 29.3.1962 gew. door art. 4-20-21 wet 22.12.1970; 66-68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22.10.1996 en 04.03.97; art 99-101 146-147-149-153-160 van het decreet d.d. 18 mei 1999, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gew. op 26 april 2000, 13 juli 2001 en 19 juli 2002;

- 1385bis tot en met 1385quater van het Gerechtelijk Wetboek;

- 194-195 van het Wetboek van Strafvordering;

- art. 91 van het K.B. van 28 december 1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vervangen door de art. 1-2 van het K.B. van 29 juli 1992, en vervolgens gewijzigd door art. 1-2 van het K.B. van 23 december 1993, tot wijziging van het K.B. van 28 december 1950 voornoemd ;

- 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935 door de heer voorzitter aangeduid.

DE RECHTBANK,

Verklaart de betichtingen lastens de beide beklaagden weerhouden bewezen en gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor de duur van drie jaar;

Begroot de gerechtskosten gemaakt door het openbaar ministerie op de som van 103,92 euro en legt deze som ten laste van beklaagde;

Legt aan de veroordeelde bovendien een vergoeding van vijftientig euro op.

Gelet op de vordering van de gemachtigde ambtenaar d.d. 24 april 2002 overgenomen door het Openbaar Ministerie ter zitting van 29 juni 2005 met inbegrip van de gevraagde dwangsom;

Veroordeelt beklaagde tot herstel van de plaats, in de oorspronkelijke toestand door afbraak van de daar wederrechtelijk opgerichte constructies, nl. heet slopen van alle gebouwen en verhardinge, met inbegrip van eventuele funderingen en bevloeringen, en het opruimen van alle sloopafval;

Zegt voor recht dat beklaagde, bij niet uitvoering van de hiervoor bevolen herstelmaatregel een dwangsom verbeurt van 50 euro per dag vertraging welke slechts zal ingaan de eerste van de maand volgend op de datum dat ofwel eigendomsoverdracht van het goed zou plaats vinden (om gelijk welke reden) alsmede na het overlijden van de langstlevende van de beide beklaagden,

Zegt voor recht dat bij gebreke van uitvoering van de hiervoor bevolen herstelmaatregel de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen gemachtigd worden ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien, overeenkomstig art 153 Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, en de van de afbraak voortkomende materialen en voorwerpen verkopen, vervoeren, opslaan en/of vernietigen op een door hen gekozen plaats en beklaagde ertoe gehouden zal zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter;

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van

Zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig art. 160 en ingeschreven in het register van de vergunningen overeenkomstig art. 161 Decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.d. 18 mei 1999;

ALDUS GEDAAN EN UITGESPROKEN in de openbare terechtzitting van de vakantie kamer op de hierboven aangeduide datum waar tegenwoordig waren:

alleenzetelend Rechter;
Substituut-procureur des Konings;
Griffier.